

udstedes af denne ny Kreditforening, ønskes anvendte paa samme Maade som de andre Kreditforeningers, nemlig med Tilladelse til offentlige Midlers Anbringelse dert. Det bryder man sig ikke om foreløbig. Det kan ogsaa godt undværes. Hovedsagen er, at man faar indrettet sig paa samme Maade, som andre Kreditforeninger indrette sig ved Udstedelse af Obligationer, som kunne udstedes uden Stempel og transporteres uden Stempel, og i det hele taget kommer ind paa en Indretning analog med den, man kender fra de bestaaende Kreditforeninger. — Man har i Folketinget endvidere vedtaget, at Navnet ikke skal være „Kreditforening“, men man har indført Navnet „Laaneforening“ i Stedet for. Det er altsaa for at markere den særlige Forstel, der skal være paa denne Forening og paa alle andre. Men Meningen maatte da under ingen Omstændigheder være, at man ikke skal se anse en saadan Forening, velbestyret, for at være lige saa sikker og overhovedet for at byde lige saa store Garantier som andre Kreditforeninger. Hvis det skal være Meningen, vilde jeg rigtignok raade til, at man ikke accepterede en saadan Forandring af Betegnelsen, thi det skal dog ikke være Meningen, at man paa Forhaand vil nedsette en Forening i Kredittens Øjemed, naar den blev indrettet overensstemmende hermed.

Jeg tror ikke, at det paa det fremrykkede Tidspunkt, hvorpaa vi befinde os, vil være hensigtsmæssigt eller nødvendigt at indlade sig paa Detailler, saa meget mindre som Ministeren har udtalt sig om de Punkter, som jeg særlig har været opmærksom paa. Jeg vil blot give den Følelse Udtryk, at jeg for mit Vedkommende saare gerne vilde medvirke til, at der kom et godt og fornøstigt Forslag ud af det foreliggende, men saaledes som vi allerede staa ved Slutningen af Samlingen, antager jeg ikke en Gang, det vil være hensigtsmæssigt at nedsette Udvalg om Sagen, da det jo dog ikke vilde kunne føre den til Ende. Jeg skal blot derfor lade Lovforslaget have mine sympatetiske Følelser med sig paa dets senere Vej.

Det. Hansen: Den meget ærede Minister og det ærede Medlem, som nu satte sig (P. G. C. Jensen), have i alt væsentligt udtalt det, jeg kunde ønske at sige. Jeg er fuldstændig enig med dem i, at Lovforslaget, som det her foreligger, vistnok ikke er brugeligt for en Kreditforening eller Laaneforening for industrielle Gjendomme. Det er ikke saa meget det, at man stiller store Be-

tingelser med Hensyn til Burderingen og en Grænse af kun 50 pCt. for de Laan, der kunne bevilges, selv efter de Burderingssummer, man saaledes kommer til. Jeg lægger nemlig ikke saa megen Vægt paa, at de industrielle Foretagender skulle kunne faa store Laan; men det, der i Virkeligheden skal kunne opnaas, er, at de forholdsvis smaa Laan, de fik, kunde blive saa lidet byrdefulde og saas til saa lav en Rente, at de gode Panter, gode industrielle Anlæg virkelig kunde staa sig ved at træde ind i en saadan Forening. Men der er adskillige Bestemmelser i dette Lovforslag, som i Virkeligheden vilde bevirke, at det kun blev de daarlige Panter, der vilde søge en saadan Forening; de virkelig gode Panter vilde ikke, selv blot med Hensyn til en lille 1ste Prioritet, noget Øjeblik tænke paa at indtræde i den.

Der er for det første den Benævnelser, man har givet Foreningen, at den ikke maa kaldes „Kreditforening“, skønt den jo i alle væsentlige Punkter har alle de Træk, som udmærke Kreditforeninger her til Lands. Hele Systemet er det samme, mere endog saa end i nu bestaaende Foreninger, der kaldes Kreditforeninger uden at have de Særkendetegn, som i Reglen udmærke Kreditforeningerne; jeg tænker f. Eks. paa Kreditforeningen for Haandværkere her i København. Den Forening, som dette Lovforslag skal lægge Grund til, er jo virkelig en Kreditforening ligesom enhver anden. Men nu siger man i Folketinget: Men den maa blot ikke kaldes en Kreditforening. Kreditforeningens bethydningsfulde og hellige Navn skal bevares for Landejendoms-kreditforeningerne og i ethvert Tilfælde for almindelige Bygningskreditforeninger. Man mener, at man vil bringe Kreditforeningsobligationerne ud af Kurs, naar de faa det mindste Masseri med Industrien, og saa tænker man ikke paa, at idet man kaster Industrien ud som en Gren af Samsundsvirksomheden, der ikke skal have Lov til at stifte Kreditforeninger, saa gør man Vilkaarene særlig byrdefulde for den. Hvis jeg maa bruge et Billede, saa vil jeg sige, at det nytter ikke noget, at man danner en Forening, naar man sætter den en sort Kofarve paa og lader den gaa ud paa Laanemarkedet dermed. Alene det, at denne Forening ikke maa kaldes „Kreditforening“ men skal kaldes „Laaneforening“, vil maaske bevirke, at dens Kasseobligationer komme mange Points lavere i Kurs og maaske maa udstedes til 4½ pCt. i Stedet for til 4 pCt. Naar det nu er en Kreditforening lige saa vel som alle andre, hvorfor skal den saa ikke have Lov til at benytte det Navn. — Det ærede Medlem, der har talt, dvælede ved